

PROEFSTATION VOOR DE AKKER- EN WEIDEBOUW
WAGENINGEN

GESTENCILDE VERSLAGEN
VAN
INTERPROVINCIALE PROEVEN
Nr. 135 (1969)

RIJENBEHANDELING BIJ BIETEN MET INSECTICIDE-BEVATTENDE
GRANULATEN

Verslag van de interprovinciale proeven 1969

(Serie 649)

door

Ir. Th. de Bruin en C. A. Quint
(Plantenziektenkundige Dienst - Wageningen)

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. Inleiding

2

2. Waarnemingen en resultaten

2

Inleiding.

Het doel van een tweetal door de RLVD genomen proeven was om het effect na te gaan van een rijenbehandeling met een granulair produkt in die gevallen dat een grondbehandeling tegen bietekevertje en springstaarten noodzakelijk zou worden geacht. Dit hield voornamelijk verband met het toenemend gebruik van ingehuld bietezaad dat geen of voor het doel praktisch geen insecticide bestanddelen bevat; bovendien is het niet mogelijk om het op deze wijze voorbewerkte zaad nogmaals extra te behandelen ter bescherming tegen aantasting door bodeminsekten. Een vol - velds - grondbehandeling is afgezien van hoge kosten, ook minder gewenst wegens de hoeveelheden persistente middelen die dan nodig zijn.

Waarnemingen en resultaten.

Door de RLVD Zeeuwse Eilanden werd een proef te Zoutelande, terwijl door de RLVD ZW. Zuid-Holland werden vier proeven n.l. twee te Melissant en een te Achthuizen resp. Westmaas (Proefboerderij "Marienhof") genomen. De proef te Westmaas had het karakter van een proef ter bepaling van de phytotoxiciteit van de gebruikte granulaten.

Hoewel de percelen voor het aanleggen van de proeven i.v.m. de kans op aantasting door bodeminsekten met zorg waren uitgekozen, konden grote velden niet worden verantwoord. Enerzijds wegens het tamelijk grote aantal objekten, anderzijds omdat met de middelen en doseringen geen of zeer weinig ervaring was.

Werden in alle proeven de volgende 5 objekten opgenomen:

- heptachloor - granulaat (5 %) naar 10 kg/ha
- diazinon - granulaat (5 %) naar 10 kg/ha
- chloorfenvinfos - granulaat (10 %) naar 5 kg/ha
- lindaan - granulaat (5 %) naar 6 kg/ha
- onbehandeld

in de beide proeven te Melissant werden hieraan toegevoegd:

- Temik 10 G (10 %) naar 15 kg/ha
- endosulfan - granulaat (5 %) naar 10 kg/ha

terwijl in de proef te Achthuizen alleen Temik 10 G als extra objekt werd opgenomen.

In de proef te Westmaas werden alle genoemde objekten met uitzondering van het objekt chloorfenvinfos - granulaat meegenomen; hierbij werden van ieder middel twee doseringen beproefd n.l. de aangegeven dosering en die, welke het dubbele bedroeg.

Zaaitijden: proef te Zoutelande: 3 april
proef te Melissant : 28 maart resp. 8 april
proef te Achthuizen: 27 maart
proef te Westmaas : 8 april

Onmiddellijk na het zaaien werden de verschillende granulaat - behandelingen nog dezelfde dag uitgevoerd.

De veldjes - grootte bedroeg niet groter dan maximaal een halve are in de proeven van RLVD ZW. Zuid-Holland, waarbij ieder objekt in 3 herhalingen (proef te Achthuizen in 2 herhalingen) werd aangelegd. De proef te Zoutelande had een veldjes grootte van $1\frac{1}{2}$ are waarbij ieder objekt 2 herhalingen omvatte.

Uit ervaringen van het Instituut voor Rationele Suikerproductie te Bergen op Zoom zouden deze veldjes - grootten voor een bepaling van bodeminsekten - aantastingen in bieten beslist onvoldoende zijn, hetgeen dan ook het geval was. Verder werden de granulaten met een één-rijig hand-granulaat-zaaimachine van locale constructie toegepast, die helaas niet bleek te voldoen wegens de grote variabiliteit in afgifte van de verschillende granulaten.

Teneinde nog enige informatie uit de proeven te verkrijgen werden op 29 april grondmonsters genomen die op aanwijzingen van het IRS werden behandeld. Door de geboden gastvrijheid en de medewerking van dit Instituut konden aldaar de grondmonsters op het voorkomen van springstaarten worden beoordeeld.

De proef te Zoutelande toonde een duidelijke aantasting door het bietekevertje maar de grondmonsters bevatten een te geringe aantal "planten" om de aantasting te kunnen vaststellen, terwijl springstaarten ontbraken.

De grondmonsters van de proeven te Melissant, Achthuizen en Westmaas toonden wel springstaarten. De aantallen werden per liter grond bepaald. Evenwel waren de verkregen gegevens ook per herhaling meestal zo variabel dat het niet goed mogelijk was deze gegevens op de juiste wijze te interpreteren.